

Sygn. akt II Ca 120/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2013 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Elżbieta Hallada (sprawozdawca)
Sędziowie:	SO Robert Figurski SO Sylwia Kornatowicz
Protokolant:	st. sekr. sąd. Klaudia Pasieczny

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2013 roku w Legnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. w L.

przeciwko pozwanemu J. J.

o zapłatę

na skutek apelacji strony powodowej

od wyroku Sądu Rejonowego w Lubinie

z dnia 12 grudnia 2012 roku

sygn. akt I C 1583/12

I. **oddala apelację;**

II. **zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.**

Sygn. akt II Ca 120/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Lubinie wyrokiem z dnia 12 grudnia 2012r. oddalił powództwo strony powodowej (...) S.A. w L. przeciwko pozwanemu J. J. o zapłatę kwoty 286,89zł z odsetkami z tytułu kary umownej przewidzianej w umowie najmu samochodu osobowego marki R. (...) nr. rej. (...) z dnia 19.8.2010r.

W ocenie Sądu żądanie zapłaty kary umownej za zwrot przez pozwanego - jako najemcy samochodu w stanie uszkodzonym ma charakter odszkodowawczy i jest związane z treścią łączącej strony umowy o najem, a to z kolei uzasadnia twierdzenie, że kara umowna jako świadczenie uboczne dzieli los zobowiązania głównego, również w zakresie jego przedawnienia.

Wniesienie przez stronę powodową pozwu po upływie jednego roku od dnia zwrotu przez pozwanego samochodu powoduje, że na podstawie art. 677k.c. w związku z art. 483§1k.c., Sąd uwzględnił zarzut przedawnienia roszczenia i powództwo oddalił.

Apelację wniosła strona powodowa i zarzuciła naruszenie prawa materialnego, tj. art. 677k.c. poprzez błędną subsumcję i oczywiście błędne rozstrzygnięcie, iż dochodzone pozwem roszczenie uległo przedawnieniu na podstawie tego przepisu oraz naruszenie art. 483§1k.c. poprzez niezastosowanie tego przepisu do oceny prawnej stosunku zobowiązaniowego stron.

Wskazując na powyższe zarzuty strona powodowa wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa oraz zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu za obie instancje.

Pozwany w odpowiedzi na apelację wniósł o jej oddalenie i zasądzenie od strony powodowej na jego rzecz kosztów zastępstwa adwokackiego w wysokości trzykrotności taryfowej stawki minimalnej.

Sąd Okręgowy na podstawie prawidłowych ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd Rejonowy, które przyjmuje za własne, zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadniona. Apelujący podniósł zarzut naruszenia prawa materialnego, lecz zarzut ten nie został przekonująco uzasadniony.

Nie kwestionując okoliczności, że żądanie zapłaty kary umownej strona powodowa wywodziła z umowy najmu samochodu, apelacja nie zawiera argumentów, które miałyby przemawiać za pominięciem, w ocenie prawnej roszczenia, treści art. 677k.c. przewidującego roczny termin przedawnienia do roszczeń wynajmującego przeciwko najemcy o naprawienie szkody z powodu uszkodzenia rzeczy, jak również roszczeń najemcy przeciwko wynajmującemu o zwrot nakładów na rzecz albo o zwrot nadpłaconego czynszu.

Przewidziana w umowie najmu kara umowna nie ma samodzielnego bytu, jak słusznie podniósł Sąd Rejonowy, lecz jest świadczeniem ubocznym i dzieli los zobowiązania głównego. Nie ma racji apelująca zarzucając zastosowanie przez Sąd Rejonowy przepisu art. 677k.c., skoro mamy do czynienia z umową najmu i roszczeniem związanym a taką umową. Nie ma żadnego uzasadnienia prawnego zarzut apelacji, że do oceny roszczenia o zapłatę kary umownej przewidzianej w umowie z dnia 19.8.2010r za zwrot uszkodzonego pojazdu, przepis szczególny odnoszący się do przedawnienia roszczeń z umowy najmu, a to art. 677k.c. nie ma zastosowania, a zastosowanie ma przepis ogólny to jest art. 118k.c.

Zgodnie z treścią art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Jak zatem wynika z brzmienia tego przepisu ma on zastosowanie wówczas, kiedy przepis szczególny nie stanowi inaczej. Skoro zatem przepis art. 677k.c. przewiduje inny termin przedawnienia do roszczeń wynajmującego i najemcy powstałych w związku z umową najmu, nie ma podstaw do stosowania przepisu ogólnego.

Sąd odwoławczy w całości akceptuje ocenę prawną okoliczności stanu faktycznego dokonaną przez Sąd pierwszej instancji i przedstawioną w pisemnych motywach wyroku, jak również podziela pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 18.11.1997r. w sprawie II CKN 465/97, na który również powołał się Sąd Rejonowy. Karę umowną jako świadczenie uboczne do zobowiązania głównego można przyrównać do odsetek ustawowych, które podobnie jak kara umowna jako świadczenie uboczne dzielą los zobowiązania głównego. Oznacza to tylko tyle, że jeżeli przedawnione jest roszczenie główne, przedawnione są również żądania uboczne.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację strony powodowej jako pozbawioną uzasadnionych podstaw prawnych.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 108§1k.p.c. w związku z art. 98§1i3k.p.c. i §6pkt1 i §13ust.1pkt1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.9.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.163, poz.1348 ze zm.).

W ocenie Sądu brak jest podstaw do zasądzenia na rzecz pozwanego kosztów adwokackich w wysokości trzykrotnej stawki minimalnej, ponieważ sprawa nie była skomplikowana pod względem faktycznym i prawnym ani zawiła, została rozpoznana na pierwszych posiedzeniach przed Sądami pierwszej i drugiej instancji i nie wymagała szczególnego nakładu pracy adwokata do reprezentowania interesów pozwanego w postępowaniu apelacyjnym.